

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Štefana Sekelského na neverejnom zasadnutí v Bratislave dňa 3. februára 2010 vo veci návrhu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky na uznanie cudzieho rozhodnutia, o odvolaní odsúdeného **L. Č.** proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 26. novembra 2009, sp. zn. 2Ntc 6/2009, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného **L. Č. sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 26. novembra 2009, sp. zn. 2Ntc 6/2009, boli uznané na území Slovenskej republiky rozhodnutia súdov Českej republiky, a to rozsudok Okresného súdu v Táboře z 10. decembra 2009, sp. zn. 1T 97/2008, v spojení s uznesením Krajského súdu v Českých Budějoviciach - pobočka v Táboře, z 19. februára 2009, sp. zn. 14 To 6/2009, ktorým bol občan Slovenskej republiky **L. Č.** uznaný za vinného zo spáchania trestného činu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona Českej republiky, trestného činu riadenia motorového vozidla bez vodičského oprávnenia podľa § 180d uvedeného zákona a trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 uvedeného zákona, za čo bol odsúdený podľa § 234 ods. 1 uvedeného zákona, s použitím § 35 ods. 1 uvedeného zákona, na úhrnný trest odňatia slobody na 36 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 2 písm. b/, ods. 3 uvedeného zákona zaradený do väznice s dozorom; podľa § 517 ods. 2 Tr. por. na území Slovenskej republiky sa bude u odsúdeného pokračovať vo výkone trestu odňatia slobody bez jeho premeny a na výkon tohto trestu bol odsúdený podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti rozsudku krajského soudu odsouzený L. Č. podal odvolání (označené jako žádost o pozastavení rozsudku krajského soudu), kterým sa domáhal už uvedeného postupu s odôvodnením, že z uloženého trestu odňatia slobody v Českej republike vykonal viac ako tretinu, má preto možnosť v krátkom období požiadať o podmienčné prepustenie z výkonu uloženého trestu, pričom právoplatné rozhodnutie vo veci uznania cudzieho rozhodnutia na území Slovenskej republiky by mu celý postup komplikovalo.

Najvyšší soud ako súd odvolací po preskúmaní celej veci dospel k záveru, že odvolanie odsúdeného Č. nie je dôvodné.

Krajský súd postupoval v súlade so zákonom a je potrebné poukázať na odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku, ktoré si osvojuje aj odvolací súd. Boli splnené všetky legálne podmienky na uznanie rozhodnutia cudzieho štátu za vykonateľné na území Slovenskej republiky, pričom zákonu zodpovedá tiež výrok napadnutého rozsudku o pokračovaní výkonu trestu bez jeho premeny a o zaradení odsúdeného na výkon takého trestu.

Odvolanie odsúdeného nespochybňovalo legálnosť vydaného rozsudku súdu Slovenskej republiky, ale predstavovalo len snahu o zjednodušenie postavenia odsúdeného.

Je potrebné konštatovať, že písomné stanovisko odsúdeného vyjadrené v odvolaní by bolo možné považovať za odvolanie súhlasu s odovzdaním na výkon trestu. Podľa ustálenej súdnej praxe odvolanie súhlasu s odovzdaním na výkon trestu vo vzťahu k meritórному rozhodnutiu nemá zásadný účinok. Po uznaní cudzieho rozhodnutie pre územie Slovenskej republiky sa vykonáva ešte ďalšie konanie, pri ktorom prichádza do úvahy aplikácia ustanovenia § 519 ods. 4 Tr. por., čo však nemá vplyv na posúdenie napadnutého rozsudku.

Najvyšší súd po zvážení uvedených okolností preto odvolanie odsúdeného L. Č. ako nedôvodné podľa § 518 ods. 4 Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 3. februára 2010

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenie: Anna Halászová